

F. t. l. vedr. udlændingeloven m.m.

5.6. Den foreslåede bestemmelse om besøgskontrol.

Den foreslåede bestemmelse i § 37 d vedrører politiets adgang til at iværksætte *besøgskontrol*, dvs. nægte besøg eller kræve, at besøget sker under kontrol. Ifølge bestemmelsen kan besøgskontrol ske i to situationer, dels hvis besøgskontrol er nødvendig til opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, dels hvis besøgskontrol er nødvendig af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet. Den frihedsberøvede har dog altid ret til ukontrolleret besøg af sin beskikkede advokat.

Sker besøgskontrollen på den måde, at selve besøget nægtes, skal den frihedsberøvede efter forslaget underrettes herom, medmindre det af hensyn til den politimæssige efterforskning er nødvendigt at undlade at underrette den frihedsberøvede udlænding herom. Har den frihedsberøvede været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 og fået sin frihedsberøvelse opretholdt, er det alene retten, som kan træffe bestemmelse om, at underretning skal undlades. Ellers kan politiet træffe bestemmelse herom.

Har den frihedsberøvede fået sin frihedsberøvelse opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, kan den pågældende kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse. Har den frihedsberøvede ikke været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37, kan den frihedsberøvede alene kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse, hvis den frihedsberøvede fremstilles for retten med henblik på fortsat frihedsberøvelse, jf. den tilsvarende bestemmelse herom vedrørende isolation, der er kommenteret under pkt. 5.5.

5.7. Den foreslåede bestemmelse om brevkontrol.

Den foreslåede bestemmelse i § 37 e indeholder regler om politiets adgang til *brevkontrol*, dvs. retten til at gennemse de breve, den frihedsberøvede sender eller modtager, samt retten til at tilbageholde brevet.

Politiet har efter bestemmelsen ret til at gennemse den frihedsberøvedes breve inden modtagelsen eller afsendelsen. Den frihedsberøvede har dog ret til ukontrolleret brevveksling med bl.a. den beskikkede advokat, udlændingemyndighederne, Folketingets Ombudsmand m.fl.

Tilbageholdelse af et brev kan – i lighed med hvad der er tilfældet ved besøgskontrol – alene ske i to situationer, dels hvis tilbageholdelsen er nødvendig til opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringel-

sesstedet, dels hvis tilbageholdelsen er nødvendig af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som skal anvendes til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

Har den frihedsberøvede været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 og fået sin frihedsberøvelse opretholdt, skal spørgsmålet om tilbageholdelse straks forelægges retten. Det er således alene retten, som kan træffe beslutning om tilbageholdelse.

Er en udlænding frihedsberøvet efter § 36 uden at være fremstillet for retten efter § 37, kan politiet træffe bestemmelse om tilbageholdelse af et brev. Afsenderen eller adressaten kan kræve, at politiets beslutning herom forelægges retten til afgørelse i forbindelse med den frihedsberøvedes fremstilling i retten, jf. den tilsvarende bestemmelse herom vedrørende isolation, der er kommenteret under pkt. 5.5.

Træffer retten eller politiet efter disse regler beslutning om tilbageholdelse, skal afsenderen og adressaten efter forslaget underrettes om beslutningen, medmindre retten henholdsvis politiet finder, at underretning herom vil kunne skade den politimæssige efterforskning af udlændingens forhold.

5.8. De foreslåede bestemmelser vedrørende behandlingen af en udlænding under frihedsberøvelsen.

Med hensyn til behandlingen i øvrigt af en udlænding under frihedsberøvelsen foreslås det i § 37 a, stk. 1, at retsplejelovens bestemmelser i § 758, stk. 1, 1. – 3. pkt., § 758, stk. 2, og § 759 finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36.

Reglerne foreskriver fremgangsmåden ved anholdelse af personer og ransagning for at eftersøge personer, der skal anholdes.

Det foreslås endvidere i § 37 a, stk. 2, at retsplejelovens bestemmelser i §§ 773 – 776 og 778 vedrørende varetægtsfængsling finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, hvis frihedsberøvelse er blevet opretholdt af retten i medfør af § 37.

Reglerne omhandler adgangen til indbringelse for domstolene af indgreb i arrestantens rettigheder, der foretages af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed, samt retsstillingen mellem den varetægtsfængslede og personalet i varetægtsfængslet.

Det foreslås desuden i § 37 b, stk. 1, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, under frihedsberøvelsen ikke er undergivet andre indskrænkninger i sin frihed, end frihedsberøvelsens øjemed og opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet nødvendiggør.